

N:o 37.

Ank. till Riksd. kansli den 18 mars 1889, kl. 5 e. m.

Utlåtande, med anledning af väckt motion om beviljande af anslag till hamnarbeten vid Karlshamn.

(R. A.)

I en inom Första Kammaren väckt, till statsutskottet remitterad motion (n:o 31) har herr *V. Ekenman* erinrat, att å kuststräckan från Göteborg till Karlskrona ej någon hamn, med undantag af den vid Landskrona, finnes med det djup och den rymlighet som den vid Karlshamn. Denna hamn bildades af en djup hafsvik, i hvars norra ända *Mie* å utmynnade. Den hade å trenne sidor naturligt skydd af de omgifvande stränderna, men på södra sidan låge hafsviken öppen för hafvet utan annat skydd deremot än det, som Kastellholmen och det omkring 70 meter vester derom belägna Knektaskäret erbjöde. Yttre bredden af den hafsvik, som bildade Karlshamns hamn, utgjorde 600 meter. Då nu endast en ringa del deraf vore skyddad af de förutnämnda holmarne, men den öfriga delen deraf vore öppen, och hafvet strax utanför dessa holmar hade ett betydligt djup, af 15 å 16 meter, så måste under sydliga och i synnerhet under sydostliga stormar en våldsam sjögång uppstå, hvilken nästan ohejdad vräkte in genom dessa öppningar i den inre hamnbassinen, stötte emot de på ömse sidor deri uppförda kajerna och förorsakade ett sug eller en bottenström, som vore ganska menlig för de deri liggande fartygens säkerhet och våldade afbrott i lossnings- och lastningsarbetena.

Förebyggandet af dessa svårigheter hade under flera år utgjort föremål för undersökningar och vid nyligen hållet sammanträde med stadsfullmäktige hade man enats att godkänna en af generaldirektören

C. G. Beijer, enligt anmodan, uppgjord plan, slutande på en kostnads-summa af 345,570 kronor.

På grund af hvad sålunda och i öfrigt i motionen anförts, har herr Ekenman föreslagit, det Riksdagen ville besluta, att Karlshamns stad måtte af statsmedel erhålla anslag, utan återbetalningsskyldighet, af två tredjedelar af kostnadsbeloppet för utförandet af arbetet vid dess hamns skyddande, enligt generaldirektören Beijers förslag, med 230,000 kronor, mot förbindelse å stadens sida att i öfrigt bekosta utförandet af detta arbete.

Då fråga är om ett företag af sådan betydelse som det nu omförmälda, torde det, enligt utskottets åsigt, ej vara lämpligt, att Riksdagen fattar beslut utan föregången, af vederbörande statsmyndigheter verkställd utredning, dervid hänsyn tagits till alla de omständigheter, som på frågans bedömande kunna inverka. Ett undantag från denna regel lärer i förevarande fall så mycket mindre böra ega rum, som, enligt hvad utskottet inhemtat, stora betänkligheter mött mot det ifrågasatta arbetets utförande enligt den åberopade planen och ärendet i följd häraf för det närvarande lärer vara beroende på undersökning hos ett statens embetsverk.

Utskottet hemställer för den skull,

att herr V. Ekenmans omförmälda motion ej
må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 18 mars 1889.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.
